

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713210791
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713210791.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o mal. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov matky P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., O. XXXX/XX, zastúpenú U.. Y. O., Y., Y. O. F. W., S. XXX/X a otca W.. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. - S., W. XXX, zastúpeného U.. P. D., Y., Y. O. F. W., X. XX/XX, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F., o návrhoch matky a otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. septembra 2013, č.k. 10P/71/2013-31, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh matky a otca na nariadenie predbežného opatrenia. V rozhodnutí konštatoval, že matka podala na okresný súd návrh, ktorým sa domáhala nariadenia predbežného opatrenia tak, že súd nariadi otcovi odhlásiť mal. Q. zo Základnej školy v D. a pripojiť sa k žiadosti matky prihlásiť dieťa do Základnej školy O. F., pričom matka je povinná vykonať všetky potrebné úkony, aby mal. Q. mohla navštevovať Základnú školu O. F., od 02.09.2013. Otec sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal, aby súd nariadil, aby mal. Q. navštevovala Základnú školu v D. a uložil matke počas obdobia, kedy má maloletú v osobnej starostlivosti vodiť ju do Základnej školy v D. a odhlásiť ju zo Základnej školy O. v F.. Po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že oba návrhy na nariadenie predbežného opatrenia sú nedôvodné. Zistil, že rodičia mal. Q. sú rozvedení, nežijú spolu, dieťa bolo rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 30P/69/2012-122 zo dňa 29.11.2012, právoplatným dňa 11.12.2012, na základe rodičovskej dohody zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v cykle dvoch týždňov. Rozhodnutím Základnej školy v D. zo dňa 04.03.2013 č. 10/96/2013 bola maloletá prijatá do Základnej školy v D. do 1. ročníka od 01.09.2013 v školskom roku 2013/2014, pričom mal. Q. nastúpila do 1. ročníka Základnej školy v F.. Z obsahu spisu je teda zrejmé, že medzi rodičmi došlo k nezhodám v otázke výberu školského zariadenia pre mal. Q.. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka a z pohovoru, ktorý vykonal s mal. Q. bolo zistené, že mal. Q. je v škole spokojná, páči sa jej a podľa názoru kolízneho opatrovníka nie je dôvod predbežným opatrením meniť školské zariadenie pre maloletú. Súd poukázal na to, že predbežné opatrenie je inštitútom, ktorý predstavuje dočasnú úpravu pomerov účastníkov, a to len v rozsahu nevyhnutne potrebnom na poskytnutie ochrany ohrozenému vzťahu alebo nárokom účastníkov, ktoré si v dôsledku bezprostredne hroziacej ujmy a naliehavosti situácie vyžadujú okamžité opatrenie súdu. V danom prípade ani matka, ani otec neosvedčili existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, keď zo správ vyplynulo, že maloletá je v Základnej škole v F. spokojná, návšteva tejto školy je v jej záujme a nie je dôvod predbežným opatrením meniť školské zariadenie, čo napokon v pohovore s opatrovníkom mal akceptovať aj otec maloletej. Na základe uvedeného mal súd za to, že nie sú osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy maloletému dieťaťu a neexistuje ani obava z ohrozeného súdneho výkonu rozhodnutia, preto nie je potrebné upravovať pomery medzi účastníkmi. Dodal, že zmena školského zariadenia po začatí školského roka nie je ani v záujme maloletého dieťaťa.

Proti uzneseniu, jeho výroku, ktorým bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil a vydal ním navrhované predbežné opatrenie. Vyslovil názor, že je tu naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov ohľadne určenia základnej školy, ktorú má maloletá do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej navštevovať, keď je zrejmé a súd nevyvrátil, že medzi rodičmi maloletej je spor o určenie základnej školy. Poukázal na to, že Základná škola v D. v plnom rozsahu zabezpečí kontinuitu v spoločenskom živote a vývine maloletej; priamo na základnej škole má maloletá možnosť navštevovať viac ako 15 krúžkov, pričom maloletá navštevovala ešte pred rozvodom svojich rodičov 2 roky Materskú škôlku v D.. V D. má maloletá aj trvalý pobyt, navštevovala dlhodobo okrem škôlky aj Materské centrum P.; v D. má svojich rovesníkov, kamarátov, ktorých pozná a s ktorými sa stretáva, teda prostredie v D. je maloletej dôverne známe. Ďalej poukázal na to, že otec maloletú vyzdvihuje zo školy hneď po skončení školského vyučovania a nenecháva ju v školskej družine, nakoľko maloletá sa v školskej družine necíti dobre. Žiadal, aby súd zobral na zreteľ k jeho vyjadreniu vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica sp.zn. 4P/67/2013, v ktorom sa vyjadruje a predkladá dôkazy k tomu, že návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti nie je dôvodný a v záujme maloletej. Taktiež žiadal, aby súd zväžil skutočnosť, že matka dieťaťa pravdepodobne v krátkom čase príde o svoje ubytovanie u jej sestry W. U., ktorá jej zrušila trvalý pobyt na tejto adrese a matka bude musieť riešiť svoju bytovú otázku. Vyslovil názor, že je možné predpokladať, že návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti bude pravdepodobne v konaní vo veci samej zamietnutý a je pravdepodobné, že maloletá bude zverená do osobnej starostlivosti otca, preto je namieste, aby navštevovala tú základnú školu, ktorú bude navštevovať s najväčšou pravdepodobnosťou aj v budúcnosti. V doplnení k odvolaniu predložil súdu listinný dôkaz - správu vypracovanú ohľadnej maloletej G. zo dňa 23.10.2013, ktorá má preukazovať, že maloletá má problémy s návštevou Základnej školy v F. a že chodí s plačom a strachom do tejto školy a má odpor k školskej družine a odmieta tam chodiť.

Matka prostredníctvom právnej zástupkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdiť. Nesúhlasila s argumentom otca, že mal. Q. je v Základnej škole v F. nespokojná, pričom poukázala na to, že aj kolízny opatrovník skonštatoval, že mal. Q. sa na Základnej škole v F. páči a nemá záujem ju meniť. Čo sa týka otcových vyjadrení týkajúcich sa školskej družiny, tieto sa nezakladajú na pravde, nakoľko vyjadrenie P. B. M. hovorí o tom, že správanie mal. Q. je bezproblémové, maloletá je v tomto prostredí spokojná a obľúbená. Okrem toho menovaná potvrdila, že maloletú vyzdvihuje zo školskej družiny otcova priateľka alebo jej mama, teda nie otec, ako to tvrdí vo svojom odvolaní. Potvrdila, že jej bol pred nedávnom zrušený trvalý pobyt na adrese O. XXXX/XX v F.; t.č. však býva u svojho starého otca U. U. v trojizbovom byte na adrese O. XXX, teda bytovú otázku má vyriešenú. Taktiež nesúhlasila s argumentáciou otca, ktorá spočíva v tom, že podľa jeho názoru bude zamietnutý jej návrh na zverenie do osobnej starostlivosti s tým, že prejudikovať účastníkom rozhodnutie vo veci samej je odvážne a nekompetentné.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že podľa jeho názoru majú obaja rodičia vytvorené podmienky pre výchovu mal. Q.. Ďalej je toho názoru, že nie je dôvod rozhodovať predbežným opatrením o návrhu otca a odhlásiť mal. Q. zo Základnej školy v F.. S maloletou bol vykonaný pohovor, pri ktorom bolo zistené, že maloletá je v Základnej škole v F. spokojná, preto zmena školského zariadenia nie je v záujme maloletého dieťaťa. Napokon samotný otec pri pohovore uviedol, že akceptoval skutočnosť, že mal. Q. nastúpi do 1. ročníka Základnej školy v F..

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Predbežné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktorý zabezpečuje ochranu osvedčeného práva v prípadoch, keď je toto právo ohrozované alebo ohrozené a nie je možná okamžitá definitívna ochrana meritórnym rozhodnutím súdu.

Druhy predbežných opatrení sú demonštratívne uvedené v ust. § 76 ods. 1 O.s.p.

Tak ako správne konštatoval vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd, predbežné opatrenie si vyžaduje naliehavosť opatrenia, osvedčenie danosti práva a nevyhnutnosť potreby takejto úpravy. Predpokladom jeho nariadenia je teda existencia naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej.

Pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv súd prihliada najmä na záujem maloletého dieťaťa. V prípadoch, týkajúcich sa maloletých detí, je úprava rodičovských práv predbežným opatrením opodstatnená v prípadoch, ak je to potrebné na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa, ktorá z rôznych dôvodov zabezpečená nie je a to najmä uložením povinnosti do rozhodnutia vo veci samej platiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a odovzdaním dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na to, aby bolo nariadené otcom navrhované predbežné opatrenie, nakoľko maloletému dieťaťu nehrozí žiadna ujma, pre ktorú by bolo potrebné nariadiť navrhované predbežné opatrenie a upraviť tak vzťahy medzi jeho rodičmi do rozhodnutia vo veci samej.

Z predložených listinných dôkazov a vyjadrení rodičov mal. Q. je zrejmé, že medzi rodičmi došlo k nezhode vo veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností v otázke, ktorú základnú školu bude dieťa, ktoré bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, navštevovať. V takomto prípade v zmysle ust. § 35 Zákona o rodine môže na návrh niektorého z rodičov rozhodnúť súd. Nie je však potrebné, aby rozhodoval formou nariadenia predbežného opatrenia, nakoľko v danej veci neboli zistené také okolnosti, pre ktoré by bol potrebný okamžitý zásah súdu formou nariadenia predbežného opatrenia, keď z predložených listinných dôkazov a vyjadrení účastníkov konania bolo preukázané, že maloletému dieťaťu v súčasnosti nehrozí žiadna ujma, pre ktorú by bolo potrebné nariadiť navrhované predbežné opatrenie a upraviť tak vzťahy medzi účastníkmi konania do rozhodnutia vo veci samej.

Záver prvostupňového súdu, že otec v danom prípade neosvedčil existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi formou predbežného opatrenia, preto považoval odvolací súd za správny.

Preto uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.